

regeringen og for regeringspartierne her i løbet af foråret at lave aftaler også med SF og Enhedslisten.

Hvis vi tager ét område, nemlig miljøområdet, så har vi jo set, hvordan desværre også De Konservative – det forbavser os ikke, når det gælder Venstre, men at det også gælder De Konservative – nu konsekvent undlader at stemme for forbedringer på miljøområdet, der er i overensstemmelse med de målsætninger, som tidligere konservative miljøministre selv har fastlagt.

Når man handler på den måde som opposition – det er det, jeg kalder behård opposition – så er det jo klart, at man ikke er med i den sidste ende, når lovforslagene skal gennemføres og beslutningerne skal træffes. Det er der sådan set ikke noget forbavsende i.

Dernæst vil jeg sige: Det forlød også, at regeringen skulle være passiv over for strukturproblemer og flaskehalsproblemer. Det synes jeg bestemt ikke er rigtigt; tværtimod gøres der en enorm indsats fra regeringens side og fra regeringspartierne side for at skaffe uddannelsespladser, for at få lavet uddannelsesorlov, for at få lavet en voksen- og efteruddannelsesreform og for at tilpasse de offentlige investeringer, sådan at man ikke får skabt flaskehalsproblemer. På en lang, lang række felter tager man faktisk hele tiden bestik af situationen og igangsætter initiativer netop for at undgå, at vi skal løbe ind i flaskehalsproblemer på grund af den gode beskæftigelsesudvikling.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg synes, det er uklogt, meget uklogt, at man fra konservativ side allerede nu tilkendegiver, at man betragter SF som ude af billedet i forbindelse med et memorandum op til regeringskonferencen. Jeg ser gerne, at vi får lavet en ny bred aftale op til regeringskonferencen, og vi deltager i hvert fald ikke i den udelukkelse.

Så må jeg desværre vente med at besvare spørgsmålet fra hr. Keld Albrechtsen, men det skulle jo være sært, om der ikke i de kommende 6-7 timer bliver en lejlighed til det.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Keld Albrechtsen er ved at udvikle sig til et museumsstykke herinde. Jeg synes, det er fantastisk at høre ordet militaristisk her 15 år efter. Det er ligesom i de gode, gamle dage i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne. Det er da godt, at der stadig væk er noget nostalgi her.

Men ellers vil jeg da sige: Kampånden mangler jo ikke, heller ikke hos hr. Hans Engell. Det er ikke så overraskende, set i forbindelse med de meldinger, der er kommet her i den sidste måneds tid om, at nu vil man styrke profilen, at nu vil man både det ene og det andet her i sommerens løb. Det er så de første skud nu.

Men derfor er der jo alligevel grund til at sige tak også til Det Konservative Folkeparti, fordi man har opgivet den melding, der var også for nogle uger siden om, at man ikke ville være med i noget som helst i forbindelse med finansloven, hvis de grønne afgifter blev gennemført. Det er godt, der er blevet blødt op i det.

Men så må jeg altså sige til hr. Hans Engell, at regeringen ikke er drejet til venstre, men hr. Hans Engell kan altså ikke forhindre regeringen i at få vedtaget sin politik med det flertal, der er i det danske Folketing. Hvad ville det være for en regering, der fremlægger sin politik og derefter ser, at der er et flertal for den, og så siger: Hovsa, det er de forkerte, der stemmer for, så det vil vi ikke have alligevel.

Det, der er sket omkring de grønne afgifter for at tage det som et eksempel, er, at denne regering har gennemført det, som den tidligere konservative miljøminister, hr. Per Stig Møller, har skrevet om i bøger og har snakket om her og er kommet med planer om. Det er en logisk gennemførelse af det, som hr. Per Stig Møller har lagt op til.

Men når vi så kommer til forhandlingerne her, så uha, så vil Det Konservative Folkeparti sandelig ikke røre ved det alligevel. Og det på trods af, at det jo altså lykkedes det lille CD at få ændret disse afgifter fra 7 mia. kr. ned til 2 mia. kr.; hvad kunne der så ikke være sket, hvis Det Konservative Folkeparti var gået positivt ind i den proces?

Nej, man valgte at stå udenfor og dermed melde fra på en politik, som EU-Kommissionen, som en række EU-medlemslande og som hr. Per Stig Møller og Det Konservative Folkeparti altså tidligere har været enige om. Det er i den situation, vi så siger: Når den gamle regering kunne lægge skinnerne til det, så kan det vel ikke være så ringe, at vi ikke kan gennemføre det, og så er der altså et flertal herinde, der gennemfører det, og det er da udmærket.

Jeg kan sige til hr. Hans Engell: Vi satser ikke på et finanslovforlig med SF, og vi satser ikke på en EU-aftale med SF. Vi ønsker, at V og K kommer med. Det er det, der er hovedlinjen, og det er CD's prioritet, og det må hr. Hans Engell ikke være i tvivl om.